

WAT IS EEN TENGU?

Een aantal Sempai die regelmatig oefenen met Sensei Habersetzer, hadden opgemerkt dat er sinds enige tijd iets nieuws was in de evolutie van zijn Centre de Recherche Budo, nl. "Tengu". Sommigen vroegen zich af wat er zich afspeelde in het hoofd van Sensei Habersetzer die dit nieuw concept lanceerde door het te integreren in zijn martiale evolutie. Sinds 1995 bestaat er een "Tengu Instituut", dat door hem ontworpen en gedirigeerd wordt. Nu praat hij er publiekelijk over en het komt voor in zijn recente publicaties (zoals "Tonfa" of het boek " Main Vide pour un tranchant guerrier").

Het gevechtsdomein passioneert de Sensei nog steeds zoals de dag dat hij voor de eerste keer een voet zette op een tatami (reeds 50 jaar geleden). De experts van CRB, die de Sensei mee helpen aan het onophoudelijke onderzoek in het gevechtsdomein en ook enkele zeer aandachtige Sempai, zijn perfect op de hoogte van deze nieuwe ontwikkeling. Volgens de voorzitter van CRB, moet deze verruiming van de martiale weg het mogelijk maken om aan Karate zijn oorspronkelijke en ware zin van gevechtskunst terug te geven en er bepaalde sensaties en een bestaansreden in terug te vinden die door de sportieve evolutie van Karate reeds lang vergeten waren.

Dat de anderen de tekst over : "Karate : main vide pour un tranchant guerrier! Reflexion pour un retour à la dimension guerrière de l'art traditionnel du Karatedo" lezen of herlezen. Deze tekst werd gepubliceerd door het Tengu Instituut en introduceert het onderwerp zeer breed.

Trouwens, tijdens de twee laatste Ecole des Cadres, werd er nog weinig geheimzinnig gedaan rond deze Karate-oriëntatie in CRB. Het Tengu Instituut vormt het kader voor een beoefening op hoog niveau in het domein van de gevechtskunst. Het volgt twee richtingen: enerzijds het optimaliseren en anderzijds de beheersing van een bruikbare kracht als tegenstoot. Dit met niet van zelfsprekende de notie voor globaliteit en complementariteit van geïntegreerde verdedigingstechnieken, gebruikt als een echt wapen. Deze kracht moet steeds gecontroleerd worden door een "juiste geest". Dit is de DO, de ethiek, het verzekert een rechtschapen gedrag van een man of vrouw van zijn/haar tijd, vastberaden en verantwoordelijk.

Of anders gezegd: MET RESPECT VOOR DE PRINCIPES VAN EEN ECHTE GEVECHTSKUNST, HERZIEN EN VERBETERD IN HET LICHT VAN DE ACTUELE SITUATIE EN DUS STEEDS EVOLUEREND. Een moeilijke opgave...

Zodoende is het instituut een waar laboratorium voor onderzoek en experimenten. Deze verlenen en verfijnen, zonder iets te verloochenen, het onderwijs verspreid in de dojo's van CRB. Dit maakt het waarschijnlijk tot een uniek werkkader... wereldwijd. Naast de techniek is er ook, en vooral, de ontwikkeling van Tengu. Die bestaat uit "kunnen": vertrekkende vanuit een aantal fysieke en mentale troeven, kunnen ANTWOORDEN (als een mens) op een bedreiging, eerder dan te REAGEREN (zoals een roofdier)... Heeft u de nuance begrepen?

Waarom dan een "Tengu"? Wat is een "Tengu"? Lees de door de Sensei geschreven definitie van Tengu en u gaat waarschijnlijk deze niet zo onschuldige keuze beter begrijpen... door de symboliek te verklaren van het CRB-kenteken, getekend door R. Habersetzer, kunnen wij de ingeslagen weg Tengu (Tengu-no-michi) onderlijnen zoals hij die wil delen met zoveel mogelijk oprechte en realistische budoka's. Hierbij wil hij vanzelfsprekend verdergaan dan Bunkai op elementair niveau... maar komende van hem, had u daaraan getwijfeld?

CENTRE DE RECHERCHE BUDO - INSTITUT TENGU

7 b CHEMIN DU LOOCH, 67530 - SAINT-NABOR, France

Tengu: een definitie

Een Tengu is een mythische figuur uit het oude Japan, die in de eenzaamheid van de bergen woonde. Volgens de verhalen die de ronde deden onder het gewone volk, had een Tengu een grote kennis van de martiale kunsten, waarvan hij de mensen soms liet profiteren.

Een groot aantal krijgers, Samoerai en stichters van scholen (Ryu) (in 't bijzonder in de manipulatie van het zwaard of nog: Ken-jutsu) beweerden door de voorzienigheid geïnspireerd te zijn door de raadgevingen van de Tengu. Deze inspiratie kwam soms tijdens de beleving van een droom of op het moment van hun vrijwillige terugkeer in de bergen, waar ze koortsachtig hun zoektocht naar de weg (Do) verderzetten in ascese (Musha-shugyo).

Minamoto-no-Yoshitsune zelf, één der grootste krijgers die Japan gekend heeft, de dapperste onder de dapperen, zou ook op deze manier zijn beheersing van het zwaard geleerd hebben. Dit liet hem toe om op zeer jonge leeftijd (op het moment dat hij zijn adolescentie doorbracht in de tempel van Kurama-dera) de monnik Benkei te verslaan. Deze monnik probeerde hem met zijn Naginata de weg te versperren tot de brug Goto.

En heeft men de grote Miyamoto Musashi, die onverslagen bleef na meer dan 60 duels, niet vanaf zijn adolescentie de bijnaam "de kleine Tengu" gegeven? Nog meer, aan de dageraad van de 20ste eeuw, werd Takeda Sokaku, meester in Aiki-jutsu, "de Tengu van Aizu" genaamd.

De "goddelijke techniek van Tengu" (Tengu-geijusu-ron) werd ook geacht zich aan de oorsprong van de martiale vaardigheid van de Yamabushi te bevinden. Dit waren zeer geduchte monnikenkrijgers, die dolend in de bergen, van klooster naar klooster trokken. Door het mysterieuze aspect inspireerde Tengu-geijusu-ron ook zeer sterk de duistere wereld van de Ninja. Deze gaven trouwens aan het zwarte masker om hun gezicht te bedekken en dat hen zo een duivels aspect gaf, de naam Tengu-gui.

De origine van Tengu is Chinees. "Ten-Gu" is de Japanse wijze waarop de Chinese karakters "Tien-Kou" (= hond van de hemel) werden gelezen. De legende van deze bovennatuurlijke wezens bereikte Japan in de VIde en VIIde eeuw.

De afbeelding van een Tengu evolueerde in de loop van de tijd. In het begin werd de Tengu beschouwd als werkelijk van de duivel bezeten. Hij stond bekend als de brandstichter in de wouden, kidnapper van kinderen, zonder enige twijfel kannibaal en onophoudelijke kweller van de Boeddhistische monniken.

De Tengu evolueerde echter naar een wezen dat in staat was om het verschil tussen goed en kwaad te maken. In het midden van de Middeleeuwen dacht men dat hij afwisselend meedogenloos en verschrikkelijk of vol van goedheid kon zijn, afhankelijk van de geest van de reiziger die het pad van de Tengu kruiste in het bos. Hij was de hel of de laatste toevlucht voor de stoutmoedige, roekeloze of de verdwaalde voorbijganger, die plotseling een spottende schaterlach hoorde onder het loof en die dan zijn uur der waarheid voelde naderen.

De Tengu's hadden een grote hoeveelheid populaire afbeeldingen, maar meestal waren ze half mens voor het lichaam en half vogel voor de kop. De oudste afbeeldingen gaven hem de verschijning van een raaf (Karasu Tengu) maar de meest verspreide was die van de kleine Tengu (Ko Tengu), deze had vleugels, of ook de Tengu met de lange neus (Konsha Tengu). Er bestond een hiërarchie die de Tengu's met een menselijk hoofd en met zeer lange neus klasseerden boven deze die voorzien waren van vleugels. Maskers die dit type van Tengu voorstellen, hangen nu nog steeds in bepaalde tempels in de Japanse bergen.

De Heer van al deze geniën van de bergen was Sojobo, afgebeeld met een lange neus en lange witte haren, waarvan de macht was afgebeeld door een waaier met 7 pluimen.

In tegenstelling tot de zuiveren van geest (Obake), werden de Tengu's steeds afgebeeld met voeten. Een Tengu kon een menselijke vorm aannemen (kind, vrouw, ouderling) om beter te misleiden, maar voornamelijk verscheen hij in de vorm van een das (Tanuki) of van een vos (Kitsune). Maar zijn schaduw verraadde steeds zijn ware aard. De Tengu had een ongebruikelijke vorm van humor en zijn boosaardigheid werd enkel geëvenaard door zijn arrogantie. ("Tengu-ni-naru" is een uitdrukking waarmee men iemand smeekt niet dezelfde arrogantie te hebben als een Tengu!). Een Tengu praatte zonder zijn

lippen of zijn bek te bewegen. Eigenlijk communiceerde hij via telepathie. Het kon gebeuren dat een Tengu overwonnen werd door het gebruik van een magische kracht die sterker was dan hemzelf, of door de mentale en fysieke superioriteit van een man die het lef had om een gevecht aan te gaan. Eens vernietigd verscheen hij als een zwarte, gewonde of dode vogel. Een Tengu kon als mens herboren worden indien hij veel goede daden had gesteld.

Als inspiratiebron van menig krijger in het oude Japan, van de eenzame Ronin op zoek naar de ultieme waarheid, voorbeeld voor Ninja's, aan de oorsprong van vele legenden en bijgeloof, werden de Tengu's vaak vereenzelvigd met de schrikwekkende Yamabushi uit de bergen. Zelfs tot op het punt dat ze vaak werden afgebeeld in de klederdracht van de Yamabushi, zodanig dat de Tengu van het type Karasu werden afgebeeld met de hoed (Token) van de priesters op hun hoofd.

In alle regio's die grenzen aan de noordelijke Stille Oceaan vindt men gelijksoortige legendes terug waarin mythische vogels voorkomen, intermediair tussen God en de mens. Zoals bijvoorbeeld in Siberië, Alaska en aan de Stille Oceaan-kust van Canada (zie de legende van de Grote Raaf van de Tlingit en Haïda volkeren).

(Vrij vertaald uit een tekst van R. Habersetzer. Copyright)